

ARNHEMSCHE

Zaterdag

COURANT.

den 6 December.

FRANKFORT, den 2den December.

Van den 14den November, heb ik aldair het bericht ontvangen, dat die maand in den omtrek van Silistria een gevecht heeft plaats gehad, tusschen eenigen zoon Hussain-pacha, volgens anderen Omar-pacha, volgens nog anderen de pacha van Widdin pagtogen, die gewild hebben om Silistria te ontzetten. Daar echter sedert dien oorlog van tijd tot tijd zoo vele valsche geruchten verspreid zijn geworden, moet men van de geheele zaak nadere bevestiging afwachten.

Van den 3den December.

Volgens berichten uit Orsova van den 16den November, hadden de Turken het kamp van Kalaft verlaten, ten gevolge van een bevel, bij den pacha van Widdin ontvangen, om onverwijd troepen tot ontzet van Silistria af te zenden. Bij Silistria zouden daarop ernstige gevechten zijn voorgevallen. De Turken roemen op behaalde voordeelen; doch het schijnt niet, dat het hun gelukt is Silistria te ontzetten.

WEENEN, den 27sten November.

Volgens berichten uit Bucharest van den 19den November, hadden er sedert het begin dezer maand in de streken van Silistria hevige stormen, vergezeld van sneeuw en eene ongewone koude voor dit jaargetijde, plaats gehad. Hierdoor zijn de belegeringswerken zeer moeilijk gemaakt, gelijk ook de toevloed van levensmiddelen. Er schijnt deswege besloten te zijn, de belegering van Silistria in dit zoo ongunstig jaargetijde op te heffen, en de Russische troepen, die voor deze vesting stonden, zonden reeds naar Hirtowa opgebroken zijn. De graaf van Wigenstein, die laatste tijd zijn hoofdkwartier te Kallarasch, aan den linker oever van den Donau had, is van daar naar Jassij verrokken, verwaars het Russische hoofdkwartier zou verlegt worden.

ODESSA, den 12den November.

De Russische troepen van het garnizoen van Varna zijn dezer dagen, onder eskorte van twee regimenten jagers, bij Saturnow over den Donau gegaan.

PETERSBURG, den 22sten November.

Sedert Zondag den 16den dezer, hebben de ingezetenen der hoofdstad de kans gehad, om de stoffelijke overblijfselen van de Keizerin-Moeder in het winterpaleis te beschouwen. Het lijk bevindt zich in een zwaarte, waarin het daglicht is afgesloten, en welke geheel met zwarte draperien is behangen. Zilveren franjes, kruisen van zilveren atarrekronen omgeven, zilveren kwasten en snoeren versieren dit behangsel, waarop het naamcijfer van Hare Majesteit en de wapens van Rusland en Wirttemberg aangebragt zijn. In het midden van deze voorwerpen en aan beide zijde van den katafalk bevindt zich het roerende zinnebeeld van een pekkant, welke hare borst opent, om hare jongen te voeden. Het naamcijfer is mede aan de beide einden van het gewelf der zaal en op den troonhemel van den katafalk aangebragt. Op de vier hoeken van den katafalk staan op zilveren voetstukken de standbeelden des geloofs, der hoop, der zedigheit en der christelijke liefde. Op zilveren kandelabers langs de trouwbehangels bevinden zich eene menigte kaarsen. In het middelpunt verheffen zich vier massive pilaren, in den vorm der oude sarcophagen, behangen met rijke draperien van zilverstof, met hermelijn bezet, en met gouden franjes en kwasten versierd. Deze pilaren dragen den troonhemel van den katafalk, tegen elk derzelve hangen een kroonende engel en beschermen de lijke. Deze vier beelden zijn zilveren voetstukken. Aan het bevoersind van de lijke liggen, op kussens van goudstof, de keizerlijke kroonen en de teekenen der ordes van St. Andreas en van Katharina. Aan het voetenind liggen de teekenen der ordes van Alexander-Newskij, van St. Anna, der Pruisische orde van Louisa, gelijk mede de ordes van den heiligen Johannes van Jerusalem van Maria Louisa van Spanje. Ter zijde van de lijke hangen twee levensgroten; op den eenen ligt het aan H. M. toebehoorende levensgroten, op den anderen leest een aartsbisschop met twee diskenen dag en nacht in de hand.

den 2den December.

De ministeriaal minister meldt, dat er berichten uit Lissabon van den 2den November ontvangen zijn, volgens welke de toestand van don Miguel gevaarlijker is, dan in de officiele berichten wordt gezegd. De dagbladen van de priesterpartij (welke don Miguel zeer vereert en lief heeft) hebben dit echter tegen en zeggen, dat zijn toestand geene de minste belemmering baart.

Van den 2den December.

Den 2den December behelst het volgende bericht uit Lissabon van den 2den November:

Ondanks de bemoeijingen van de politie om den toestand van don Miguel bedekt te houden, is het publiek er echter mede bekend geworden. Hij heeft gedurig bloedspawingen en den 14den November was hij zoo verzwakt, dat men dacht dat zijn einde daar was. Den 15den heeft

men weder bloedzuigers gezet; hij had bij vernieuwing aanvallen, doch niet zoo hevig als de vorige dagen. Den 16den schein hij iets minder te lijden, hoewel de kwets hem niet verliet, maar even sterk bleef. De toestand van don Miguel is inderdaad zeer hachelijk; zijn steek gaat hem misschien nog eenigen tijd ophouden; maar men geloof, dat hij niet lang zal moeten bezwijken.

Voor dit voorval zijn de partijen op nieuw aan het woelen geraakt. De Keizerin-Moeder heeft in het paleis berichten laten aanplakken, waarin het ongeluk, aan don Miguel overkomen, als een straf der Hamels wordt voorgesteld, omdat hij de vrijmetselaars niet genoeg vervolgd heeft. Dezelfde partij heeft eene menigte gewaande ballen van den Pans laten verspreiden; volgens welke Zijne Heilichheid aan de Keizerin-Moeder de kroon van Portugal zou opgedragen hebben, en de Portugezen van den eed van trouw aan don Miguel ontslagen. De constitutionelen van hunnen kant blijven ook niet werkeloos; in alle provincien zijn zij in beweging; maar in de Algarven schijnen zij het meeste nit te rigten.

De dagbladen der priesterpartij spreken ook deze berichten tegen, en zeggen, dat, volgens berichten uit Madrid van 23sten November, don Miguel buiten gevaar was.

TWEESTE KAMER VAN STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dinsdag den 6den December.

Er zijn 105 leden tegenwoordig. De discussie over het voorstel van den heer de Brouckere wordt voortgezet.

De heer Vergansman zegt, dat hij bij de overweging van het voorstel in de aflossingen niet geschikt voor hetzelfde gestemd was; maar dat hij, door hetgeen hij sedert heeft hooren inbrengen, van gedachten is veranderd. De wetten van 1815 zijn van zoo hatelijken aard, dat zij niet langer mogen gehandhaafd worden. Hij zal het voorstel aannemen.

De heer van Crombrughe merkt op, dat hij in 1813 reeds tegen de bedoelde wetten gestemd heeft. Het opper gedrag der Nederlandsche troepen te Waterloo had alleen voldoende moeten zijn om derzelve afschaffing te bewerken. Die wetten moesten tegen het verwekken van oproer dienen. Zoo als men ze sedert heeft uitgelegd, zijn zij doodelijk voor de vrijheid der drukpers. Nogtans behoort de drukpers, volgens art. 227 der grondwet, vrij te zijn. Alleen de losbandigheid moet tegengegaan worden.

De heer de Brouckere antwoordt op het voorstel van den heer de Brouckere.

De heer Barthelémy beweert mede, dat de wetten van 1815 eigenlijk de drukpers niet betreffen. Het eerste besluit des Konings over deze stof, zegt hij, is dat van 23 September 1814, waarbij alles afgeschaft wordt wat de vrijheid der drukpers tegensteekt. — « Ik was toen » zegt de heer Barthelémy, « schrijver van den Observateur Belge, waarin de staatszaken met groote vrijzinnigheid behandeld werden. De vijanden van de vrijheid der drukpers geraakten in woede over het besluit van 23 September 1814. Dat van den 20sten April 1815 gaf hun eenige hoop. Ook achte ik de heer procureur-generaal niet ontent die tijd eenen vertrouwelingen te zijn. »

Voorstellen stemmen: Wie was dit?

De heer Barthelémy, de heer Daniels, om mij te verwittigen, dat ons dagblad, waaraan hij overigens den grootsten lof toevoegde, door magtige en hevige vijanden bedreigd werd, die op een valstrik bedacht waren. Er regstreeks belang bij hebbende om te weten wat daarvan was, wenste ik mij tot den staatsaris van staat voor de binnenlandsche zaken, een ambtenaar die het gehele vertrouwen van den monarch bezat, te beantwoorden mij hetgeen zij hooren zult. (De heer Barthelémy leest eenen brief van den 23sten Februarij 1815, waarbij de minister, na groote lofspraak op den Observateur Belge, die toen door de heeren van Maanen, Barthelémy en anderen geschreven werd, te kennen geeft, dat er geene nieuwe verordeningen op het stuk der drukpers gemaakt zijn.) Dan de drukpers had magtige vijanden en de partijen stonden tegen malanderen over. Bij het opstellen der grondwet, vervolgde de heer Barthelémy, werd er beraadslaagd of in dezelve het beginsel van de vrijheid der drukpers zou worden vastgesteld: de gevoelens waren verdeeld; 4 voor en 4 tegen. Men begaf zich naar den Konink, en daar op het paleis, in de appartementen van Z. M., besliste de Konink zelf, dat dit beginsel in ons charter zou worden opgenomen. Gij ziet derhalve, edel mogende heeren, dat er niets onvoorzams in gelegen is, om tot onzer doemachtigen monarch over de vrijheid der drukpers te spreken. De heer Barthelémy besluit met voor het voorstel van den heer de Brouckere te stemmen.

De heer van Aken van Wyck vindt het voorstel onvoorzams en onjuist. Hij zou wel minder strenge wettelijke verordeningen dan die van 1815 verlangen; maar zonder belemmering kan de drukpers niet zijn. Door losbandigheid geraakt men onder een schandelijk juk, in plaats dat de gedachten vrijen loop zouden hebben en vrij zouden kunnen ontwikkeld worden.

De heeren Demaret en Goolens vinden het voorstel van den heer de Brouckere zeer aannemelijk.

De heer Warin geeft te verstaan, dat hetzelfde, naar zijn inzien, om de jongste vervolgingen tegen een dagblad geschied is, en doet opmerken, dat de intrekking der wetten van 1815 geene terugwerkende kracht ten behoeve der vervolgingen zou kunnen hebben. Hij zal tegen het voorstel stemmen.

De heer Waerts zeide, dat hij het voorstel van den heer de Brouckere moest afkeuren, als onjuist, ongepast en zelfs als gevaarlijk, dat hij toevoegde, dat de redeneren, die voor hem gesproken hadden er die niet hield in dat zelfde gevoelen deelen, alle aan de zaak vreemde onderwerpen, als jersuisme, ministerisme en andere, waarmede vorige sprekers het geschilpunt hadden trachten te overschaduwen en als op den achtergrond te plaatsen, stilzwijgend waren voorbij gegaan, en zich aanstonds op het alleen ware standpunt, opdat van het algemeen welzijn en patriotisme, hadden geplaatst.

